

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 133

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 2181 περί προστασίας τῶν πινακίδων ἢ ἄλλων σημείων τῶν δεικνύοντων τὰς κατευθύνσεις τῶν ὁδῶν κλπ. 1
- Νόμος 2184 περί γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου. 2
- Νόμος 2191 περί ιδρύσεως Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἑμπορικῶν Σπουδῶν 3
- Νόμος 2201 περί συστάσεως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου παρὰ τῆς Ὑπουργείῳ Γεωργίας. 4
- Βασιλικά διατάγματα**
- Περὶ ἐπικηρύξεως ὡς ληστῶν τῶν φυγοδίκων 1) Μιχ. Κατελανάκη, 2) Μανούσου Λεντόρη, 3) Παναγ. Ντουντουάκη, καὶ 4) Σταματίου Γαλανάκη ἢ Γιουκάκη. 5
- Περὶ χορηγίας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1919—20 ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς χρήσεως ταύτης. 6
- Περὶ διπλοσυστασίῳ τῶν ὑπὲρ νόμου 2166 τασσμένων χρηματικῶν ὀρίων ἀναφορικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης. 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ προστασίας τῶν πινακίδων ἢ ἄλλων σημείων τῶν δεικνύοντων τὰς κατευθύνσεις τῶν ὁδῶν κλπ.

Νόμος 2181

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Ὅστις μεταβάλλει, ἀρκενίζει ἢ καθιστᾷ ἀγνωρίστους τὰς ὁδηγητικὰς πινακίδας τὰς ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν ἑνῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ὑπὸ Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων ἀνεγνωρισμένων σωματείων τοποθετημένας κατ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν ἀμαξιτῶν δρόμων, πόλεων, χωρίων, ἀρχαιολογικῶν τύπων, ἐντὸς δασῶν, εἰς ἔρημα μέρη, εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, ἢ τὰ σχετικά συνθηματικὰ σημεῖα διὰ χρωμάτων ἢ ἐντομῶν ἐπὶ βράχων καὶ δένδρων, πρὸς ὁδήγιαν εἰς ἀτραπούς ἀνερχομένας εἰς κορυφὰς ὀρέων, ἐὰν ἡ πρᾶξις ἔγινεν ἐκ προθέσεως, τιμωρεῖται κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 429 τοῦ ποινικοῦ νόμου, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνδὸς μηνὸς ἢ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ δραχμῶν διακοσίων. Ἐὰν δὲ ἐξ ἀμελείας, μὲ φυλάκισιν δύο τὸ πολὺ ἐβδομάδων ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμ. 100. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως κα-

ταδικάζεται εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὁπωσδήποτε βλαβέντων ἢ καταστραφέντων.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἔγινεν ὑπὸ ἀνηλίκου, εἰς τὰς ἀνω χρηματικὰς ποινὰς καὶ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν βλαβέντων κατὰδικάζονται οἱ γονεῖς ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἐπίτροποι.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 1698 τοπικῶν ἐπιτροπῶν, ἀρνούμενα νὰ παράσχωσι τὰς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἑνῶν καὶ ἑκθέσεων αἰτουμένας στατιστικὰς ἢ ἄλλας πληροφορίας, ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἐπεκτείνεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν νόμον 1698 «περί ὀργανώσεως Αὐτοτελοῦς Ὑπηρεσίας ἑνῶν καὶ ἑκθέσεων» ἐπιφέρονται αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις :

Εἰς τὸ ἄρθρον 3, ὡς συνέχισις τοῦ ἐδαφίου πρώτου προστίθεται :

«Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων δὲν ἀπαιτεῖται ἐιδικὸς νόμος, ἀλλ' ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῶν 2,000 δραχμῶν διὰ δημοπρασίας.»

Εἰς τὸ ἄρθρον 5, τροποποιούμενον, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ὁ μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἴσος πρὸς τὸν μισθὸν Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν θέσιν ταύτην παραμένει ὁ ἤδη Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης».

Τὸ ἐδάφιον τέταρτον τοῦ ἀρθροῦ 8 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, συνιστῶνται εἰς τὰς ἀνωτέρω λουτροπόλεις ἢ ἐιδικὰς διαμονὰς Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐξ ἐνὸς μέλους τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου, ἐξ ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς λουτροπόλεως ἢ ἐιδικῆς διαμονῆς διζυμενόντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐκ τριῶν ἐτι μελῶν ἐκ τῶν καταλλήλων καὶ ἐιδικωτέρων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑπηρεσίας».

Τὸ ἄρθρον 9 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ὅπου ἀπαντᾷ ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ἡ φράσις «ὕπὲρ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὕπὲρ τῶν λουτροπόλεων ἢ ἐιδικῶν διαμονῶν».

Ἐκ τῆς ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ φράσεως «ἀπὸ 10 μέχρις 25 δραχμ.» διαγράφονται αἱ λέξεις «ἀπὸ 10».

Ἐκ τοῦ ἐδαφίου τέταρτου τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἡ φράσις «βεβαιωῦνται δὲ καὶ εἰσπράττονται ὡς δημοτικὰ ἔσοδα» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώ-

σεως και εισπράξεως τούτων καθορισθησόμενον διὰ Β. διατάγματος».

Τὸ ἐδάφιον πέμπτον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Αἱ ἀνωτέρω εισπράξεις διατίθενται ὑπὲρ ἔργων ἀφορώντων εἰς τὴν λουτρόπολιν ἢ διαμονὴν συμφώνως τῷ σκοπῷ τῆς Αὐτοτελοῦς Ὑπηρεσίας, μετὰ γνώμην τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑπηρεσίας. Δύνανται ὅμως ποσοστὴν τι τούτων νὰ διατίθεται καὶ ὑπὲρ γενικωτέρου σκοποῦ τῶν ἐν λόγῳ λουτροπόλεων ἢ διαμονῶν, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.»

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἡεραιῶσι τῇ 21 Μαΐου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Μ. Νεγροπόντης

Κ. Στυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(2)

Περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου.

Νόμος 2184

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

1. Ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διέπονται μόνον τὰ δάνεια τὰ χορηγούμενα α') ὑπὸ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν εἰς γεωργούς ἢ κτηνοτρόφους ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον πραγμάτων (γεωργικὸν ἐνεχυρόν) καὶ β') ὑπὸ οἰουδήποτε δανιστοῦ πρὸς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν προϊόντων, τῶν ὁποίων ὁ συνεταιρισμὸς εἶνε κύριος.

2. Ἀντικείμενον τοῦ ἐνεχύρου δύνανται νὰ εἶνε α') οἱ καρποὶ καὶ τῆς μὴ παραχθείσης ἀκόμῃ ἐσοδείας τῆς γεωργικῆς περιόδου τῆς συστάσεως τοῦ ἐνεχύρου, β') τὰ λοιπὰ γεωργικά, κτηνοτροφικά ἢ βιομηχανικά προϊόντα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δανειζομένου, ὡς καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτην χρησιμοποιούμενα κινητὰ μέσα ἐκμεταλλεύσεως (κτῆνη, μηχανήματα κλπ.), ἐξαιρουμένων δ' ἐκείνων τῶν παρακολουθημάτων τοῦ ἀκινήτου, ὅτινα θεωροῦνται ὡς ἀκίνητα ἐκ προορισμοῦ καὶ γ') τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων ἢ γεωργῶν.

3. Ὁ δανειζόμενος γεωργὸς ἢ κτηνοτρόφος δύνανται νὰ εἶνε ἰδιοκτήτης τοῦ ἀκινήτου, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτής, μισθωτής ἢ ἐπίμορτος καλλιεργητής. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ ἐνεχυρόν ἀφορᾷ τὸ μερίδιον τοῦ δανειζομένου.

4. Τὸ δάνειον διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν τροποποιῶνται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐνεχυριζόμενα πράγματα κατέχει, εἴτε ὁ δανειζόμε-

νος, εἴτε ὁ συνεταιρισμὸς, τοῦ ὁποίου οὗτος εἶνε μέλος, ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμφωνίας ὀρίσθῃ τρίτος ὡς θεματοφύλαξ.

2. Ὁ κατέχων ἐνεχυριζόμενα πράγματα ὑποχρεοῦται εἰς φύλαξιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, χωρὶς νὰ δικαιούται εἰς φύλακτρα ἀπέναντι τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐνεχυρόν συνιστᾶται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐνεχυρογράφου. Τοῦτο συντάσσει ὁ ἐκπρωσώπων τὸ δανεῖζον νομικὸν πρόσωπον καὶ ὑπογράφει αὐτὸς καὶ ὁ δανειζόμενος, ἐφόσον γνωρίζῃ γράμματα, ὡς καὶ δύο μάρτυρες. Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς § 1 τοῦ ἁρθροῦ 1, ἐὰν δανεῖζον εἶνε φυσικὸν πρόσωπον, τὸ ἐνεχυρόγραφον συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

2. Ἐὰν φύλαξ τοῦ ἐνεχύρου εἶνε τρίτος, σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐνεχυρογράφου ἡ ὑπὸ τούτου παραλαβὴ τοῦ ἐνεχύρου, ὑπογράφει δὲ καὶ οὗτος ἐπ' αὐτοῦ, ἂν γνωρίζῃ γράμματα.

3. Τὸ ἐνεχυρόγραφον μνημονεύει, ἂν τὰ ἐνεχυρασθέντα ἀντικείμενα ἔχουσιν ἀσφαλισθῇ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Ὁ δανειστής δύνανται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀσφάλειαν. Ἐν περιπτώσει δυστυχήματος ὁ κομιστής τοῦ ἐνεχυρογράφου ἔχει ἐπὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως οἷα καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεχυρασμένων ἀντικειμένων δικιώματα καὶ προνόμια.

4. Ὁ ἀσφαλιστής ἀπαλλάσσεται, ἐὰν πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἀσφαλισθέντα μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ δυστυχήματος, χωρὶς νὰ κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἐναντίωσις ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἐνεχυρόγραφον μεταδιβάλλεται δι' ὀπισθογραφήσεως καὶ ἂν δὲν ἐξεδόθῃ εἰς διαταγὴν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις ἐνεχυρογράφων ἀνωνόμων.

3. Αἱ ἀνώνομοι τραπεζιτικαὶ ἐταιρεῖαι δικαιούνται νὰ προσεξοφλῶσι τὰ γεωργικά ἐνεχυρόγραφα ὡς ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἀφαιρέσει μίᾳς τῶν κατὰ τὰ καταστατικά αὐτῶν ἀπαιτουμένων ὑπογραφῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ δανειζόμενος δικαιούται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ, μὴ ὑποχρεούμενος εἰς τόκους διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς.

2. Ἐὰν ὁ τελευταῖος κομιστής τοῦ ἐνεχυρογράφου, γνωστὸς ὢν, ἀρνήσῃ νὰ παραλάβῃ τὸ δάνειον, ἢ ἐὰν οὗτος εἶνε ἀγνωστός εἰς τὸν δανειζόμενον, κατατίθεται τὸ δάνειον εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν διὰ τὸν τελευταῖον κομιστήν, ἀναλαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῇ προταγωγῇ τοῦ ἐνεχυρογράφου.

3. Ὁ δανειζόμενος δικαιούται νὰ ἐκποιήσῃ τὰ ἐνεχυρασθέντα πράγματα, ἂνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ, ἀλλὰ δὲν δικαιούται νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκποιήσῃς ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ.

4. Ὁ δανειστής δικαιούται νὰ ἐπιθεωρῇ τὰ ἐνεχυριασμένα πράγματα, ἐν ἀρνήσει δὲ ἐπιδείξεως τούτων ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἐν περιπτώσει κινδύνου καταστροφῆς, ἢ σημαντικῆς βλάβης, δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, εἴτε νὰ κηρύξῃ οὗτος τὸ χρέος ὡς ἀμέσως ἀπαιτητὸν, εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν παρὰ τῷ δανειστῇ ἢ τρίτῳ μεσεγγυήσιν τῶν ἐνεχυριασμένων πραγμάτων. Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν μεσεγγυηθέντων ζώων προηγούνται ἐν τῇ κατατάξει πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως.

5. Ὁ δανειστής δικαιούται πρὸς τούτοις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην νὰ κηρύξῃ τὸ χρέος ἀμέσως ἀπαιτητὸν, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης παρέλειψε νὰ καλλιεργήσῃ τὸ κτῆμα, οὕτως εἶνε ὑπέγγυος ἢ συγκομιδῇ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν τὸ δάνειον δὲν πληρωθῇ κατὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ, ὁ κομιστής τοῦ ἐνεχυρογράφου δικαιούται νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ ἐνεχυρογράφου θεωρουμένου ἐκτελεστοῦ τίτλου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐνεχυρασθέντα πράγματα.

2. Ἡ ἐκτέλεσις ἄρχεται δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, μετὰ πάντε δὲ ἡμέρας ἀπὸ ταύτης

δύναται νὰ γίνη ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις τοῦ ἐνεχύρου τῇ ἐπισπύσει τοῦ κομιστοῦ. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα δύναται νὰ παραδώσῃ ὁ κλητὴρ πρὸς τὸν δανειστήν ὡς μεσεγγυάχον.

3. Ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ συμβολαιγράφος τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου, ἣτις ἐπιτίθεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ γνωστοποιεῖται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ δημοσιεύσεως ἐν ἐφημερίδι ἢ διὰ κηρύξεως.

4. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται, αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ ἕνεκα σπουδαίων λόγων, καὶ ἰδίᾳ ἂν τὰ ἐνεχυρασμένα πράγματα εἴνε εὐφθάρτα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐλευθέραν ἐκποίησιν (ἄνευ τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων καὶ ἄνευ πλειστηριασμοῦ), καθορίζων ὅμως πάντως κατώτατον ὅριον τιμῆματος.

5. Ὁ εἰρηνοδίκης, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ δανειστοῦ, δύναται, ἕνεκα οὐσιωδῶν λόγων, νὰ ἄρῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν κατάσχεσιν ἢ ν' ἀναστρίλῃ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου ὀρίζεται ἡ πληρωμὴ εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἐνεχυρογράφου, προτιμῶνται δὲ τοῦτο μόνον τὰ ἔσοδα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσεως καὶ τὸ προνόμιον τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

2. Ἐὰν, ὁ ἐκμισθωτὴς συνήνεσεν εἰς τὴν ἐνεχύρασιν δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχυρογράφου, τὸ προνόμιον τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἔπεται τοῦ προνομίου τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου.

3. Ἐὰν τὸ προνόμιον τοῦ ἐνεχύρου συντρέχῃ μὲ τὸ προνόμιον ἐνυποθήκων δανειστών, προηγείται αὐτῶν.

4. Ἐὰν τὸ δάνειον ἐδόθη διὰ τοὺς σπόρους, τὴν καλλιέργειαν ἢ τὴν συγκομιδὴν, προτιμᾶται τοῦ προνομίου τοῦ ἐκμισθωτοῦ (ἐδ. 2).

Ἄρθρον 8.

1. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνεχυρογράφου ὁ κομιστὴς ἐπιτίθει ἐπιταγὴν κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, οἵτινες, ἐλλείψει ποιότητος, ἐλευθεροῦνται τοῦ χρέους ἔναντι τοῦ κομιστοῦ.

2. Ἐντὸς ἐτέρας δεκαήμερου προθεσμίας ἕκαστος ὀπισθογράφος δύναται νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ προηγουμένου ὀπισθογράφου.

3. Ἐὰν ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου προέβῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου, δὲν δύναται νὰ στραφῇ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, εἰμὴ μόνον διὰ τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ δὴ ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 9.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἢ εἰκὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρμόδιος εἶνε ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρον 10.

Πᾶσα συμφωνία μεταξὺ τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ μισθωτὴς παρατιτταῖ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπορρεόντων ὑπὲρ αὐτοῦ πλεονεκτημάτων, εἶνε αὐτοδικαίως ἀκυρὸς.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐνεχυρόγραφον καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, γράφονται ἐφ' ὀπλοῦ χάρτου καὶ μόνον τὸ ἔγγραφο τῆς παραδόσεως τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος γράφεται ἐπὶ ἀναλογικῷ χαρτοσήμῳ μιᾶς δραχμῆς ἂν ἢ χιλίας δραχμᾶς.

Ἄρθρον 12.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι χιλίων δραχμῶν, ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων :

α') Πᾶς δανειζόμενος ἐπὶ γεωργικῷ ἐνεχύρῳ, ὅστις ἐνεχύρασεν ἐνεχυρασμένα ἤδη πράγματα, χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τοῦτο εἰς τὸν δανειστήν, ἢ ἐνεχύρασε κατεσχλημένα ἢ μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν πράγματα.

β') Πᾶς δανειζόμενος ἢ φύλαξ, ὅστις ἐν γνώσει κατέστρε-

ψεν ἢ ἔδωκε τὸ ἐνέχυρον, ἢ ἐκποιήσας παρέδωκεν αὐτὸ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δικαιούχου, ὡς καὶ ὁ ἐν γνώσει ἀποκτήσας αὐτό.

γ') Πᾶς δανειζόμενος, ὅστις ἐκ προθέσεως δὲν προέβῃ εἰς καλλιέργειαν τοῦ κτήματος, οὗτος ἢ συγκομιδὴ ἐνεχυριάσθη.

δ') Ὁ ἐν γνώσει ὑπογράφων προχρονολογημένον ἐνεχυρόγραφον.

2. Τὸ ἀξιόπαινον ἐξαλείφεται διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ ἐνεχυροῦχου δανειστοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασίας.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας συμβουλίου τῶν συναρισμῶν, ἐφόσον λειτουργεῖ τοιοῦτο, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, ἀσκούντα γεωργικὴν πίστιν, ἢ χρηρήγησις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 1 δανείων.

2. Ἡ τοιαύτη ἄδεια δίδεται καὶ δι' ὀρισμένην τοπικὴν περιφέρειαν, ἰδίᾳ ὅπου δὲν λειτουργοῦν συνεταιρισμοί, ἢ δι' ὀρισμένας περιπτώσεις, δύναται δὲ ν' ἀνακληθῇ ὁλοσχερῶς ἢ δι' ὀρισμένην περιφέρειαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

3. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὀρίζονται αἱ διατάξεις, αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἰδίᾳ δὲ ὡς πρὸς τὸν τύπον τοῦ ἐνεχυρογράφου, τὴν ἐπιταγὴν, τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν διαδικασίαν κατατάξεως, ὡς καὶ, ἐν περιπτώσει χορηγήσεως τῆς κατὰ τὴν πρώτῃν παράγραφον ἀδείας, τὸν τρόπον καθ' ὃν δέο, νὰ γίνεσθαι ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὰ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα τῆς αὐτῆς περιφέρειας καὶ τὰν ἄπαλιν ἢ ἀνακρίνωσις τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδόσεως ἐνεχυρογράφων.

4. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, δύναται νὰ ὀρισθῇ ἡ ἐγγραφή τῶν ἐνεχυρογράφων εἰς δημοσία βιβλία, γινόμενῃ ἀτελῶς, καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως καὶ λειτουργίας τούτων, ἢ ἄλλος τρόπος βεβαιώσεως τῆς χρονολογίας τῶν ἐνεχυρογράφων.

Ἄρθρον 14.

Κυτταροῦνται τὰ ἄρθρα 2 ἕως 4 τοῦ νόμου ΒΥΕΑ' τῆς 8 Ἰανουαρίου 1897 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» καὶ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου ΓΑΜ' (3940) τῆς 30 Νοεμβρίου 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστών».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Παρισίοις τῇ 23 Μαΐου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ι. Τσιριμώκος

Μ. Νεγροπόντης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(3)

Περὶ ἰδρύσεως Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.

Νόμος 2191

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάσσασθαι

I. Έδρα, σκοπός, διάρκεια σπουδών και μαθήματα.

"Άρθρον 1.

1. Ίδρύεται: Άνωτάτη Σχολή Έμπορικῶν σπουδῶν, υπαγμένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, θεωρεῖται δὲ ἰσότημος πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμια καὶ τάσσεται ἱεραρχικῶς ἀμέσως μετ' αὐτά.

2. Ἡ Σχολὴ θέλει λειτουργήσῃ προσωρινῶς ἐν Ἀθήναις. Ἡ ὀριστικὴ δὲ ἔδρα αὐτῆς ὀρισθῆσεται, βραδύτερον εἰς ἄλλην πόλιν διὰ Β. διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ ἰδρυομένη Σχολὴ παρέχει τὴν ἀνωτάτην ἐμπορικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων ἀνωτέρας ἐμπορικῆς μορφώσεως διὰ τε τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἀνάγκας.

"Άρθρον 2.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν ὀρίζεται τριετής, χρησιμεύει δὲ μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς πτυχίον ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν.

"Άρθρον 3.

Ἡ διδασκαλία περιλαμβάνει μαθήματα ὑποχρεωτικὰ καὶ μαθήματα ἐπιλογῆς. Ἡ διάκρισις δὲ αὐτῶν γίνεται διὰ Β. διατάγματος.

"Άρθρον 4.

1. Διδασκόμενα ἐν τῇ Σχολῇ μαθήματα εἶνε τὰ ἐξῆς :

- α') Λογιστικὴ θεωρητικὴ καὶ ἐφαρμοσμένη
- β') Ἐμπορικὴ Οἰκονομία
- γ') Πολιτικὴ Οἰκονομία
- δ') Στατιστικὴ
- ε') Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
- ς') Ἐναι γλώσσαι (Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ, Γερμανικὴ καὶ Ἰταλικὴ)
- ζ') Στοιχεῖα τοῦ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου
- η') Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Ναυτικῶν Δίκαιων
- θ') Διεθνῆς Δίκαιον
- ι') Οἰκονομικὰ Μαθηματικά
- ια') Δημοσιονομία
- ιβ') Ἐμπορευματολογία
- ιγ') Μέθοδοι καὶ Ἱστορία τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως μετὰ πρακτικῶν ἀσκήσεων.
- ιδ') Μεταφοραὶ καὶ τιμολόγια.
- ιε') Ἱστορία τοῦ Ἐμπορίου.
- ις') Ἐμπορικὴ, Πολιτικὴ καὶ Τελωνιακὴ Νομοθεσία.
- ιθ') Στενογραφία.

2. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα μαθήματα.

II. Διευθυνοίς.

"Άρθρον 5.

1. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἀνήκει εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ὑποδιευθυντής. Κωλυομένων δὲ ἀμφοτέρων, τὴν σχολὴν διευθύνει ὁ ἀρχαιότερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἢ, ἐν περιπτώσει ἴσης ἀρχαιότητος, ὁ πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν.

2. Ὁ τε διευθυντής καὶ ὑποδιευθυντής, ἐκλεγόμενοι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μετὰ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, διορίζονται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ μίαν τριετίαν. Ὁ ἐκλεγείς εἶνε ἐπανευλέξιμος. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, περιοριζομένης τῆς ἐκλογῆς μόνον μετὰ τῶν δύο ὑποψηφίων τῶν λαβόντων τὰς περισσότερας ψήφους κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, διορίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἓνα ἐκ τῶν ἰσοψηφισάντων.

"Άρθρον 6.

1. Ὁ Διευθυντής ἔχει βαθμὸν τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἀλλὰ προηγείται τῶν συναδέλφων του.

2. Εἰς τὸν Διευθυντὴν χορηγοῦνται κατὰ μῆνα ἔξοδα παραστάσεως 300 δραχμῶν, ἅτινα ὅμως λαμβάνει ὁ ὑποδιευθυντής ἐὰν ἀναπληρώσῃ συνεχῶς τὸν διευθυντὴν πέραν τῶν 15 ἡμερῶν.

3. Ὁ Διευθυντής εἰς τὸ τέλος ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους ὑπαβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ περὶ τῶν μέτρων ὧν τὴν λήψιν θεωρεῖ ἀναγκαίαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν σπουδῶν καὶ γενικῶς διὰ τὴν πρόβδον τοῦ ἰδρύματος.

III. Διδακτικὸν προσωπικόν.

"Άρθρον 7.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν, ἐξ ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ ἐκ διδασκάλων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν τῷ συνόλῳ δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τοὺς 25.

"Άρθρον 8.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς σχολῆς ἔχουσι βαθμὸν, ἀποδοχὰς καὶ σύνταξιν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Αἱ ὄροι διδασκαλίας τῶν τακτικῶν καθηγητῶν καθ' ἑβδομάδα δὲν δύναται νὰ εἶνε ὀλιγώτεροι τῶν 8 καὶ περισσώτεροι τῶν 12, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὥρων τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς φροντιστηρίοις καὶ ἐργαστηρίοις τῆς σχολῆς.

3. Δι' ἐκάστην ὥραν πέραν τῶν 8 δικαιοῦνται οὗτοι μνημιαῖον ἐπιμισθίου δραχμῶν 50 ἕως 100 καθ' ἑβδομαδιαίαν ὥραν.

"Άρθρον 9.

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, στερηζομένης εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβωσιν ἄλλην δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ δοθεῖσα ἄδεια δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια διὰ τοὺς δικηγόρους οἱ ὅποιοι δύναται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

"Άρθρον 10.

1. Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ τῆς σχολῆς ἔχουσι βαθμὸν ἐκτάκτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ὁ μισθὸς αὐτῶν ὀρίζεται διὰ τοῦ Β. διατάγματος τοῦ διορισμοῦ τῶν ἢ καὶ δι' ἄλλου μεταγενεστέρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποχρεωτικῶς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένων ὥρων διδασκαλίας, ἅτινες καθ' ἑβδομάδα δύναται νὰ εἶνε ὀλιγώτεροι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ περισσώτεροι τῶν τεσσάρων. Ἐκάστη τῶν δύο πρώτων ὥρων ὑπολογίζεται πρὸς 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἐκάστη δὲ τῶν λοιπῶν πρὸς 50 μέχρις 100 δραχμῶν.

3. Ὁ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ἀπαξ ὀρισθείς μισθὸς τῶν ἐκτάκτων δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ βραδύτερον καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ὑποχρεωτικαὶ ὄροι διδασκαλίας ἐλαττωθῶσι.

4. Ἐκτὸς τῶν ὑποχρεωτικῶν τεσσάρων ὥρων δύναται νὰ ἀνατεθῶσιν αὐτοῖς, ἐφ' ὅσον στέργουσι καὶ ἄλλαι ὄροι διδασκαλίας, ἅτινες ὅμως ὁμοῦ μετὰ τῶν πρώτων δὲν δύναται νὰ υπερβῶσι τὰς 12 καθ' ἑβδομάδα. Δι' ἐκάστην τῶν ὥρων τούτων λαμβάνουσι μνημιαῖον ἐπιμισθίου ἐκ δραχμῶν 50 μέχρις 100. Τῆς προαιρετικῆς ταύτης διδασκαλίας δύναται νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἢ νὰ παραιτηθῶσιν, ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει οὐχὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

5. Ὡς ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ δύναται νὰ διορισθῶσι καὶ δι' ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐπὶ μνημιαῖον ἐπιμισθίου δραχμῶν 50 μέχρις 100 καθ' ἑβδομαδιαίαν ὥραν. Εἰς τούτους, ἐκτὸς τῶν ἔχοντων ὡς κυρίαν θέσιν καθηγητοῦ ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις, τῷ Πολυτεχνεῖῳ, τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ καὶ Δασολογικῇ Σχολῇ, ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν εἰς σχολεῖα. Μέσης ἐκπαιδεύσεως, δὲν

VI. Βιβλιοθήκη, μουσείον και εργαστήριον.

"Αρθρον 23.

1. Ἐν τῇ Σχολῇ συνιστάται βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν σπουδαστῶν.

2. Ἡ διευθυντοὺς τῆς βιβλιοθήκης ἀνατίθεται εἰς τακτικὸν καθηγητὴν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τριμελοῦς ἐκ καθηγητῶν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τούτου καὶ δύο ἐτέρων καθηγητῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Βιβλιοθήκης χορηγεῖται ἐτήσιον ἐπίδομα 500 δραχμῶν.

3. Ὑπαρχούσης ἀνάγκης, δύναται νὰ διορισθῇ εἰς ταξινόμος τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἀποδοχῆς οὐχὶ πλέον τῶν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως. Τὰ προσόντα καὶ ὁ τρόπος προσλήψεως αὐτοῦ ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς βιβλιοθήκης.

"Αρθρον 24.

1. Διὰ τὴν πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐν τῇ ἐμπορευματολογίᾳ δύνανται νὰ συσταθῶσιν ἐν ἐργαστήριον καὶ ἐν μουσεῖον, τὰ ὅποια διευθύνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου καθηγητοῦ, εἰς ὃν χορηγεῖται ἐτήσιον ἐπίδομα μέχρι δραχ. 1000.

2. Ὁ διευθύνων καθηγητὴς βοηθεῖται ὑπὸ δύο τὸ πολὺ βοηθῶν, προσλαμβανομένων ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῆς σχολῆς ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι μέχρι δραχ. 150. Ὑπαρχούσης ἀνάγκης ἀντὶ τούτων δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς ἡ δύο ἐπιμεληταὶ ἐπὶ ἀποδοχῆς οὐχὶ πλέον τῶν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως. Τὰ προσόντα καὶ ὁ τρόπος προσλήψεως τῶν ἐπιμελητῶν ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου καθηγητοῦ.

VII. Μαθήματα διακοπῶν καὶ διαλέξεις.

"Αρθρον 25.

1. Διὰ Β. διατάγματος δύνανται νὰ ὁργανωθῶσι κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῆς Σχολῆς μαθήματα πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν ὡς καὶ πρὸς παρασκευὴν τῶν μελλόντων νὰ ὑποστῶσιν εἰσιτηρίου ἐξετάσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 19. Ὁ διορισμὸς τοῦ διδακτικοῦ δι' αὐτὰ προσωπικοῦ, ἡ ἀμοιβὴ τῶν καὶ ἐν γένει ὁ τρόπος τῆς ὁργάνωσως καὶ λειτουργίας αὐτῶν κανονίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος.

2. Οἱ παρακολουθοῦντες τὰ μαθήματα αὐτὰ λειτουργοὶ τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν, πλην τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ σχολῶν, θεωροῦνται ἀπομεινυμένοι τῆς ἔδρας τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ δικαιοῦνται τῶν κατὰ νόμον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

"Αρθρον 26.

Διὰ Β. διατάγματος δύνανται νὰ ὁργανωθῶσιν ὑπὸ εἰδικῶν, λαμβανομένων ἐκτὸς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, σειρὰ διαλέξεων ἐπὶ θεμάτων περιλαμβανομένων εἰς τὴν διδασκομένην ἐν τῇ Σχολῇ ὕλην. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος κανονίζονται ἡ ἀμοιβὴ τῶν διδασκόντων, ἡ διάρκεια καὶ αἱ ἄλλαι λεπτομέρειαι τῶν διαλέξεων τούτων.

VIII. Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 27.

1. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν ἀπολύσεως καὶ ἀποχωρήσεως ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐφ' ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἔχει ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, πλην τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν διδασκάλων, τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 28.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγκαίας δαπάνας τῆς Σχολῆς ἐγγράφεται καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ σχετικὴ πίστωση ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 29.

Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διδακτικοῦ συμβουλίου ἢ πρὸ τῆς συγκροτήσεως αὐτοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, κανονίζονται λεπτομερέστερον αἱ διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, ἰδίᾳ δέ:

1) Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων.

2) Τὰ ἔργα καὶ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ προσωπικοῦ τῆς σχολῆς καὶ τῶν σπουδαστῶν.

3) Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Διδακτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν.

4) Τὰ τέλη ἐγγραφῶν, ἐξετάσεων ὡς καὶ τὰ διδασκτρα, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἡ ἐπιβολὴ τῶν τελευταίων τούτων.

5) Ἡ ὁργάνωσις τῆς βιβλιοθήκης, τοῦ μουσεῖου καὶ τοῦ ἐργαστηρίου.

6) Τὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

7) Τὰ τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν ἐδρῶν.

8) Ὁ τρόπος τῶν εἰσιτηρίων, κατατακτικῶν, ἐτησίων καὶ ἐπὶ πυγίῳ ἐξετάσεων.

9) Οἱ ὅροι καθ' οὓς γίνονται δεκτοὶ ἀκροαταὶ τῆς σχολῆς καὶ τὰ καταβλητέα ὑπ' αὐτῶν τέλη ἢ διδασκτρα, ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ ἐπιβολὴ τῶν τελευταίων.

10) Ὁ τρόπος τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱσοτίμων πρὸς τὰς δημοσίας ἡμεδαπὰς ἐμπορικὰς σχολὰς ἐλληνικῶν σχολῶν τῆς τε ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

11) Τὰ ἐκδιδομένα ὑπὸ τῆς Σχολῆς δημοσιεύματα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν.

IX. Προσωριναὶ διατάξεις.

"Αρθρον 30.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τῆς Σχολῆς ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωσις οἰκημάτων ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκασιούτων ὀργάνων, σκευῶν, ἐπίπλων, βιβλίων καὶ ἄλλων ὑλικῶν διὰ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς ἀνεῦ δημοπρασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ μισθώσεις ἢ αἱ ἀγοραὶ αὗται γίνωνται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἢ καθηγητῶν τῆς σχολῆς, διριζομένων διὰ Β. διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 31.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ διὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναγραφόμενας δαπάνας ἐπ' ὀνόματι μέλους τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς. Ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ ὁρίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ προσπληρωμῶν διαταγῇ τῶν Ὑπουργῶν».

"Αρθρον 32.

Κατὰ τὴν πρώτην συγκροτήσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ οἱ διορισμοὶ τοῦ διευθυντοῦ, ὑποδιευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν γίνονται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης παύει εὐθὺς ὡς διορισθῶσιν 7 καθηγηταί, ὅτε θεωρεῖται συγκροτημένον τὸ Διδακτικὸν Συμβούλιον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Παρισίοις τῇ 5 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλῃ τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(4)
Περὶ συστάσεως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου παρὰ τῷ
Ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας.

Νόμος 2201

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας Διοικητικὸν
Δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδίκασιν διοικητικῶν υποθέσεων ἀφο-
ρωσῶν διεκδίκησιν, ἢ ἀμφισβήτησιν οὐδὲν ποτε δικαιώματος ἐπὶ
παντὸς εἶδους ἀκινήτων, ἐφόσον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας
ἤθελε παραπέμψει αὐτάς εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ διοικητικὸν δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐξῆς
πέντε μελῶν·

α') Ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου,
ὡς προέδρου.

β') Τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

γ') Τοῦ εἰδικοῦ νομικοῦ συμβούλου τῆς διευθύνσεως τῶν
κτημάτων ἢ ἄλλου νομικοῦ συμβούλου, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Νο-
μικοῦ Συμβουλίου.

δ') Ἐνὸς ἐφέτου τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ
τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ε') Ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου, μὲ βαθμὴν
τοὐλάχιστον τμηματάρχου, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου.

2. Ἀνὰ δύο ἀναπληρωταὶ ἐκάστου μέλους ὀρίζονται διὰ μὲν
τὸν Ἀρεοπαγίτην ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὰ τοὺς νομικοὺς
συμβούλους ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν νομικῶν συμ-
βούλων, διὰ τοὺς ἐφέτας ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκ τῶν ἐφε-
τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον ὑπὸ τοῦ Διοι-
κητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων.

3. Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν γί-
νεται κατ' ἔτος, ἐὰν δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ καθίσταται ἀνεπύρ-
κῃς, ἢ συμπληρώσις γίνεται καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

1. Περίπτως ἐξαίρεσεως ἢ κωλύματος μέλους τινὸς τοῦ
Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἶνε·

α') Συγγένεια ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιστείας πρὸς τοὺς ἐνδιαφε-
ρομένους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου.

β') Ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑποθέσει κρινόμενον ὑπὸ
τοῦ Δικαστηρίου.

2. Τὰ ἐξαίρουμένα τακτικὰ μέλη ἀντικαθίστανται
ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τούτων ὑπαγομένων εἰς
ἐξαίρεσιν, ὀρίζονται περαιτέρω ἀναπληρωταὶ κατὰ τὴν διάτα-
ξιν τοῦ ἀρθροῦ 2. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ζητηθῇ ἡ ἐξαίρεσις
πλέον τῶν πέντε μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ Δικαστήριον παρίσταται μετὰ γνώμης, ἀλλ' ἄνευ
ψηφου καὶ ἐκτὸς ἀπαρτίας, ὁ ἀρμόδιος διευθυντὴς ἢ τμηματάρ-
χος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

2. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν νομικῶν γραμματέων
ἢ εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὀριζόμενος ὑπὸ
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου κατὰ διατίαν καὶ
ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου παράστασις τῶν
ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν νομίμων πληρεξουσίων αὐτῶν διὰ τὴν
υπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων των, αἱ συνεδριάσεις δὲ εἶνε δη-
μόσιαι.

4. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται κατὰ πλειο-
ψηφίαν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάσῃ τὴν προσαγωγὴν ἐγ-
γράφων, νὰ διορίξῃ πραγματογνώμονας, νὰ ἐνεργῇ δικαστικὴν

αὐτοψίαν, νὰ διατάσῃ τὴν ἐνορκον ἐξέτασιν μαρτύρων, νὰ κά-
μῃ ἐν γένει χρῆσιν παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου καὶ ζητῇ πᾶσαν
πληροφορίαν παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς, μὴ δεσμευόμενον ὑπὸ δι-
κονομικῶν κανόνων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως
ἤθελον προσαχθῇ νέα οὐσιώδη στοιχεῖα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν
ζητηθῇ ἀναθεώρησις, ὁ Ὑπουργὸς δύναται, μετὰ γνωμοδότησιν
τοῦ οἰκείου γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου, νὰ παραπέμψῃ ἐφ' ὅπως
τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον πρὸς ἀναθεώρησιν.

2. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ
τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ προσβάλλουν αὐτὴν ἐνώ-
πιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ παράδοσιν νόμου.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδια-
φερομένων ἢ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπό-
θεσιν πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ παράδοσιν
νόμου.

4. Ἐν περιπτώσει νέας συζήτησεως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου
ἀντικαθίστανται διὰ κληρώσεως τρία ἐκ τῶν δικαστῶν μελῶν
αὐτοῦ δι' ἄλλων ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἢ τῶν τακτι-
κῶν, ἐφ' ὅσον ἐδίκασαν ἀναπληρωματικοί.

5. Ἀφ' ἧς λειτουργήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, αἱ
κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσφυγαὶ ἔνεκα παραβάσεως νόμου ἢ
πρὸς ἀναθεώρησιν ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-
κρατείας καὶ ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτοῦ.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου εἶνε ὁριστικαὶ καὶ ἐκτε-
λοῦνται διοικητικῶς, μὴ ἀποκλεισμένου τοῦ δικαιώματος τῆς
εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ
τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἐφόσον κατὰ τοὺς καίμερινους νόμους ἐ-
πιτρέπεται τοιαύτη.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου παρέχεται ἀμοιβὴ δραχ. 25
κατὰ συνεδριάσιν καὶ μέχρις ἑξ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

2. Εἰς τὸν εἰσηγούμενον ἀρμόδιον ἀνώτερον ὑπάλληλον καὶ
τὸν γραμματέα παρέχονται αἱ διὰ τὰ Γνωμοδοτικὰ Συμβούλια
ὀριζόμεναι ἀμοιβαί.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γένει τοῦ πα-
ρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι τυχόν διατάξεις κανονίζονται διὰ
Β. διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ'
ἡμῶν σήμερον κηρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Παρισίοις τῇ 23 Μαΐου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἐπιτηδεύσεως ὡς ληϊτῶν τῶν φυγοδίκων 1) Μιχ.
Κατελανάκη, 2) Μανούσου Λεντάρη, 3) Παναγιώτου
Ντιοντιονάκη, καὶ 4) Σταματίου Γαλανάκη ἢ Γιουνάκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει α') τὴν ὑπ' ἀριθ. 10526 ἀπὸ 22 Μαΐου
ἐ. ἑ. πρότασιν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, β') τὴν ἀπὸ
16 Μαΐου 1920 ἐκθεσιν τῶν Νομάρχου Χανίων, Εἰσαγγελέως
τῶν ἐν Χανίοις Πρωτοδικῶν καὶ Διοικητοῦ τῆς Μοιραρχίας

Χανίων, αποφανομένων ομοφώνως ὑπὲρ ἐπικηρύξεως ὡς λη-
στῶν τῶν 1) Μιχαὴλ Ἰωάννου Κατελανάκη, κατοίκου τῆς
κοινότητος Ἀλετρουδάρι τῆς ἐπαρχίας Κυθωνίας, κατηγορου-
μένου ἐπὶ ζυθοκλοπῆς καὶ ληστείας καὶ διωκομένου δυνάμει τῶν
ὑπ' ἀριθ. 1472 καὶ 1473 τοῦ 1919 ἐνταλμάτων συλλήψεως
τοῦ ἀνακριτοῦ Χανίων, τῶν ὑπ' ἀριθ. 1504 καὶ 1505 τοῦ 1919
κατασχετηρίων τοῦ αὐτοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 311 τοῦ
1919 ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου Κρήτης, 2) Μανούσου
Εὐστρ. Δεντάρη, κατοίκου πρώην Ἀσκύφου Σφακιῶν καὶ ἤδη
προσωρινῶς Ἀρμένιον Ἀποκορώνου, κατηγορουμένου ἐπὶ λη-
στείας καὶ διωκομένου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 77 τοῦ 1919 ἀπο-
φάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Χανίοις Συνέδρων καὶ τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 702 τοῦ 1916 κατασχετηρίου τοῦ ἀνακριτοῦ Χανίων, 3)
Παναγιώτου Ι. Ντουγουνάκη, κατοίκου Μαλάξης τῆς ἐπαρ-
χίας Κυθωνίας, κατηγορουμένου ἐπὶ φόβῳ, ἀποπειρᾶ φόβου, πα-
ρανόμῳ ὄπλοφορίᾳ καὶ χρήσει ὅπλων καὶ διωκομένου δυνάμει
τῶν ὑπ' ἀριθ. 288 καὶ 503 τοῦ 1920 ἐνταλμάτων συλλήψεως
τοῦ ἀνακριτοῦ Χανίων καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 399 καὶ 504 τοῦ
1920 κατασχετηρίων τοῦ ἰδίου ἀνακριτοῦ, καὶ 4) Σταματίου
Ἐμ. Γαλανάκη ἢ Γιουκάκη, κατοίκου Κατωχωρίου τῆς ἐπαρ-
χίας Κυθωνίας, κατηγορουμένου ἐπὶ φόβῳ, παρανόμῳ ὄπλοφο-
ρίᾳ καὶ χρήσει ὅπλου καὶ διωκομένου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11
τοῦ 1919 ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ ἀνακριτοῦ Χανίων καὶ
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 457 τοῦ 1919 κατασχετηρίου τοῦ ἰδίου, καὶ γ')
εἴτε οἱ εἰρημένοι φυγοδικούντες καὶ ἠνωμένοι ὄντες μετ' ἄλλων
φυγοδικῶν ἐξακολουθοῦσι διαπράττοντες διαφόρους ἐγκληματι-
κὰς πράξεις, κατέστησαν δ' οὕτως ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημο-
σίαν ἀσφάλειαν·

Ἰδόντες τὰ ἄρθρα 1 καὶ 12 τοῦ νόμου ΤΟΔ', ὡς ἐτροπι-
ποιήθη διὰ τῶν νόμων 121 καὶ 1322, τεθέντων πάντων προ-
σωρινῶς ἐν ἰσχύϊ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου 1920 Ἡμετέρου
διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσει·

Ἐπικηρύσσειν ληστές τοὺς ἀνωτέρω τέσσαρας φυγοδικούς
1) Μιχαὴλ Ἰωάννου Κατελανάκη, 2) Μανούσον Εὐστρ.
Δεντάρη, 3) Παναγιώτην Ἰωάννου Ντουγουνάκη, καὶ 4)
Σταμάτιον Ἐμ. Γαλανάκη ἢ Γιουκάκη καὶ ὀρίζομεν ὡς
χρηματικὴν ἀμοιβὴν ἐπὶ μὲν τῇ ἀποτελεσματικῇ καταδείξει
τοῦ μέρους τῆς ἀποκρύψεως ἑκάστου δραχμὰς χιλίας (1000),
ἐπὶ δὲ τῇ συλλήψει ἢ τῷ φόβῳ ἑκάστου δραχμὰς δύο χιλιάδας
(2000), ἐπιτρέπομεν δὲ τὴν πληρωμὴν ἀμφοτέρων τῶν ἀμοι-
βῶν τούτων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ πρόσωπα, εἴαν ταῦτα ἤθε-
λον συντελέσει εἰς τε τὴν κατάδειξιν τοῦ μέρους τῆς ἀποκρύ-
ψεως καὶ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόβον αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκ-
τέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Κ. Ρακτιβάν, Μ. Νεγροπόντης, Κ.
Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης,
Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης, Α. Γρίβας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργὸς

Κ. Α. Ρακτιβάν

(6)

Περὶ χορηγίας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ
Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1919-20
ἐπὶ τῶν πιστώσεων ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου
τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως
ταύτης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 22, 23 καὶ 24 τοῦ νόμου

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, Καποδιστριαλὸν ἀριθ. 32.

1555 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων»
τοῦ νόμου ΣΙΒ', 2) τὸν νόμον 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ προ-
ϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ οἰκο-
νομικοῦ ἔτους 1919-20», καὶ 3) τὴν ἀπὸ 13 Ἰουνίου ἐ. ἐ.
ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῇ προτάσει τοῦ Ἡμε-
τέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ δια-
τάσσει·

Ἄρθρον μόνον·

Ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀνα-
γραφομένου ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπὸ κεφάλαιον 42 ἄρθρον 2 τῆς χρήσεως τοῦ οἰ-
κονομικοῦ ἔτους 1919-20, ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις δραχμῶν
τριακσίων τριᾶκοντα ἐπτὰ χιλιάδων πεντακσίων τριᾶκοντα
μιάς (337,531) πρὸς πληρωμὴν τῶν κάτωθι ἐκτάκτων καὶ
ἐπείγουσάν δαπανῶν τῆς χρήσεως ταύτης, καταλογιζομένων
ὑπὸ τὰ κάτωθι κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξῆς
Ἰπουργείων :

Ἰπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας·
Κεφ. 18 δις ἄρθρ. 3. Ἐπέντασις Λιμεναρχείου Πει-
ραιῶς δραχ. 37,531

Ἰπουργεῖον Περιθάλψεως·
Κεφ. 6, ἄρθρ. 12. Ἐπιχορήγησις εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ
φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα (νόμος 2104) δραχ. 300,000

Γενικὸν σύνολον » 337,531

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸν ἀνα-
τίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ι. Τσιριμώκος, Μ. Νεγροπόντης, Α. Παπαναστασίου,
Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς

Μιλτ. Νεγροπόντης

(7)

Περὶ διπλασιασμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2166 τασσομένων
χρηματικῶν ὀρίων ἀναφορικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου
2166 (1920) «περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργῶν εἰς
τὰς Γενικὰς Διοικήσεις», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγ-
κοινωνίας Ἰπουργοῦ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβού-
λιου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσει·

Ἄρθρον μόνον

Τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2166 «περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων
Ἐργῶν εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις» τασσόμενα ἀνώτερα χρη-
ματικὰ ὅρια αὐξάνονται ἀναφορικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς
Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης μέχρι τοῦ διπλασίου.

Ὁ αὐτὸς Ἰπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Κ. Ρακτιβάν, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπα-
ναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Α.
Μιαούλης, Α. Γρίβας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργὸς
Α. Παπαναστασίου